

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση περιορίζει τη διαπίστωση της παράβασης σε τρεις ειδικές μορφές εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων εκτέλεσης (Διαδίκτυο, δορυφορική και καλωδιακή μετάδοση), ενώ οι συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης καλύπτουν γενικά όλες τις μορφές εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων εκτέλεσης.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα παραθέτει τους εξής δύο λόγους ακύρωσης:

- (i) Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, κρίνοντας ότι ο παραλληλισμός της εδαφικής οριοθέτησης που περιλαμβάνεται στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης που σύναψαν τα μέλη της CISAC που είναι εγκατεστημένα στον ΕΟΧ αποτελεί εναρμονισμένη πρακτική, υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως, παρέβη το άρθρο 81 της Συνθήκης ΕΚ και την υποχρέωσή της αιτιολόγησε βάσει του άρθρου 253 ΕΚ. Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η ύπαρξη ρήτρας εδαφικής οριοθέτησης των συμφωνιών αμοιβαίας εκπροσώπησης που συνάπτουν τα μέλη της δεν είναι το αποτέλεσμα εναρμονισμένης πρακτικής με στόχο τον περιορισμό του ανταγωνισμού. Η κατάσταση αυτή εξηγείται μάλλον από το γεγονός ότι όλες οι εταιρείες συλλογικής διαχείρισης κρίνουν ότι προς το συμφέρον των μελών τους πρέπει να περιλαμβάνεται μια τέτοια ρήτρα στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης.
- (ii) Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν υπήρχε εναρμονισμένη πρακτική σε θέματα εδαφικών περιορισμών, αυτή δεν περιορίζει τον ανταγωνισμό κατά την έννοια του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ για δύο λόγους. Πρώτον, η φερόμενη εναρμονισμένη πρακτική σε θέματα εδαφικής οριοθέτησης δεν είναι παράνομη, διότι αφορά μια μορφή ανταγωνισμού που δεν προστατεύεται. Δεύτερον, ακόμη και αν η υποτιθέμενη πρακτική μπορεί να θεωρηθεί ότι περιορίζει τον ανταγωνισμό, δεν παραβιάζει το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι είναι αναγκαία και ανάλογη προς την άσκηση ενός θεμιτού σκοπού.

Προσφυγή/αγωγή της 29ης Δεκεμβρίου 2008 — Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-591/08)

(2009/C 82/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Π. Κατσιμάνη, δικηγόροι)

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της EUROSTAT περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας, που υποβλήθηκε κατόπιν ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών για «Τεχνολογίες των πληροφοριών στον τομέα της στατιστικής», Παρτίδα 2 «ανάπτυξη SDMX» και Παρτίδα 3 «υποστήριξη SDMX», ως δεύτερου αναδόχου στη διαδοχική σειρά (ΕΕ 2008/S 120-159017), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με δύο αυτοτελείς επιστολές της 17ης Οκτωβρίου 2008 και κάθε άλλη συναφή απόφαση της EUROSTAT, συμπεριλαμβανομένης της αποφάσεως συνάψεως της συμβάσεως με τον επιτυχόντα ανάδοχο·
- να υποχρεώσει την EUROSTAT να καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό ύψους 4 326 000 ευρώ προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας προσκλήσεως υποβολής προσφορών·
- να καταδικάσει την EUROSTAT στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, καθώς και στις λοιπές δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής/αγωγής, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεώς της.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή/αγωγή της, η προσφεύγουσα ζητεί την δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ ακύρωση των αποφάσεων της EUROSTAT περί επιλογής της προσφοράς της προσφεύγουσας, που υποβλήθηκε κατόπιν ανοιχτής προσκλήσεως υποβολής προσφορών για «Τεχνολογίες των πληροφοριών στον τομέα της στατιστικής», Παρτίδα 2 «ανάπτυξη SDMX» και Παρτίδα 3 «υποστήριξη SDMX», ως δεύτερου αναδόχου στη διαδοχική σειρά (ΕΕ 2008/S 120-159017), οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με δύο αυτοτελείς επιστολές της 17ης Οκτωβρίου 2008 καθώς και την καταβολή αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 235 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η EUROSTAT διέπραξε διάφορα προφανή σφάλματα εκτιμήσεως, ενώ η αναθέτουσα αρχή παρέβη θεμελιώδεις κανόνες και προσέβαλε βασικές αρχές των συμβάσεων δημοσίων έργων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση της προσφοράς της ήταν πλημμελής, ότι η EUROSTAT παρέλειψε να αιτιολογήσει τις αποφάσεις της και να απαντήσει στη λεπτομερή διοικητική προσφυγή και στις συναφείς παρατηρήσεις της προσφεύγουσας και ότι δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου της.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η μεταχείριση των υποψηφίων ήταν διακριτική, ότι δεν τηρήθηκαν τα κριτήρια αποκλεισμού όσον αφορά ένα από τα μέλη της επιτυχούσας κοινοπραξίας και ότι παραβιάστηκαν τα άρθρα 93, παράγραφος 1, και 94 του δημοσιονομικού κανονισμού. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αν το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η καθής παρέβη τον δημοσιονομικό κανονισμό και/ή προσέβαλε τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως, δεδομένου ότι το Δικαστήριο θα αποφανθεί επί της προσφυγής/αγωγής —πιθανότατα— μετά την πλήρη εκτέλεση της συμβάσεως, η προσφεύγουσα ζητεί από την EUROSTAT χρηματική αποζημίωση ύψους 4 326 000 ευρώ, αντιστοιχούσα στα εκτιμώμενα μικτά κέρδη από τη διαδικασία συνάψεως δημοσίων συμβάσεων για την Παρτίδα 2 και την Παρτίδα 3, τα οποία θα είχε αποκομίσει αν της είχε ανατεθεί η σύμβαση.